

Igen jó szolgálatot tettek a versenyekkel egyidőben megtartott szakmai bemutatók is. Itt a szakemberek, a versenyzők, a nagyközönség olyan munkaeszközöket, gépeket láthatott, amelyek megismerésével, működésüknek tanulmányozásával értékes tapasztalatokat szerezhettek. Ki kell emelni a *Husqvarna*, a *Berger* és a *Lipowsky* cégek bemutatóit. Mindhárom külföldi cég nagyvonalúan hozzájárult a versenyzők díjazásához is. A *Husqvarna* cég felajánlott egy díszes serleget a *Husqvarna* géppel legjobban dolgozó versenyzőnek, ezt *Szlovák István* a budavidékiek dolgozója nyerte. A *Berger* cég három különdíjat ajánlott fel a három legjobb darukezelőnek. Ezeket a díjakat *Czeplédy László* a Tanulmányi ÁEG dolgozója, *Tamási József*, a kiskunságiak dolgozója, és *Kondor László* a somogyiak dolgozója nyerte. A *Lipowsky* cég a három legjobban dolgozó keretfűrészes csapatnak ajánlott fel serleget.

A MÉM jelentős anyagi erőfeszítése a jövő szakemberek kiképzése érdekében nem talált mindenhol kellő visszhangra. Sajnálatos, hogy néhány erdőgazdaság, erdőgazdálkodó szerv nem nevezte fiataljait a vetélkedőre. Az is elgondolkodtató, hogy az erdőgazdaságok vezetői közül csupán néhányan tekintették meg versenyzőiket, pedig ilyen alkalommal a biztatás igen sokat jelenthet. Az utánpótlás nevelésének kérdése a legfontosabbak közé tartozik. Az ilyen versenyek tekintélyének, rangjának emeléséhez ez is nélkülözhetetlen. A felkészítő szakemberek jelen voltak a versenyen, de szükség lenne arra is, hogy azok a műszaki vezetők is megtekintsék a versenyt, akik a fiatal szakmunkásokat foglalkoztatják, irányítják, ellenőrzik. A fiatal szakmunkások teljesítőképességéről és főleg az ellenőrzés minőségi módjairól a versenyen szerezhették volna legkönnyebben igen célszerű tapasztalatokat.

A későbbiek során talán ki kellene szélesíteni a vetélkedőt erdőművelési versennyel is. Mindenképpen sort kellene még keríteni az erdőgazdasági gépi munkák kulcspontri embereinek, a szerelőknak, a javítóknak, hibaelhárítóknak a vetélkedőjére is. Napjainkban a szerelők munkája legalább olyan jelentőségű mint a termelő szakmunkásoké.

Dr. Firbás Oszkár

FAFAJNEVEINK HELYESÍRÁSA

Fafajneveink pontos helyesírása gyakorta okoz gondokat. Ezért érdemes röviden ismertetnünk azokat az eligazításunkat szolgáló szabályokat, amelyeket a Magyar Tudományos Akadémia botanikai bizottsága megbízásából *dr. Priszter Szaniszló* állított össze.

Az egyes szabályokat idézzük és a szemléltetésre fafajneveket választottunk, továbbiakban ezeket mutatjuk be:

— Ha a latin nemzetségnevet használjuk, akkor a latintól eltérő módon, kis kezdőbetűvel kell írunk pl. *gledícsia*.

— Ha a nemzetségnév gyűjtőnév, akkor ezeket a jelzős szavukkal egybe kell írunk, pl. *erdeifenyő*, *feketefenyő*, *jegenyefenyő*, *vörösfenyő*, *simafenyő* stb.

— Ha a nemzetségnevek összetettek, akkor ezeket mindig egybe kell írunk, akkor is, ha az összetétel első tagja melléknév, melléknévi igenév vagy főnév.

Nem ritka azonban az olyan összetétel, amelyben az utótag egy másik nemzetségnévvel egyezik, ilyenkor is egybeírjuk a nemzetségnevet, pl. amerikai-mogyoró, eperfa, sajmeggy, szederfa, szelídgesztenye, madárbirs, olajfűz, sóska-borbolya stb.

— Ha a nemzetségnév előtagja személynév, az utótag pedig egyszerű főnév, akkor a két tagot egybeírjuk és a személynévet kisbetűvel jelöljük, pl. duglaszfenyő, júdásfa, krisztustövis stb.

— A fajnevek esetében, ha a faji megkülönböztetést szolgáló szó minőségjelző melléknév vagy melléknévi igenév, akkor a nemzetségnévtől külön írjuk, pl. amerikai dió, erdei szeder, európai vörösfenyő, fehér akác, fehér nyár, fekete nyár, kanadai nyár, kocsányos tölgy, kocsánytalan tölgy, molyhos tölgy, rezgő nyár, szibériai vörösfenyő, tatár juhar, török mogyoró, virágos kőris, vörös tölgy.

— Ha a fajnevet arany, ezüst, óriás, törpe minőségjelzőkkel jelöljük, akkor a nemzetségnévtől különválasztva kell írunk, pl. ezüst juhar, ezüst hárs, óriás nyár, törpe boróka.

— Ha a fajnevet jelző szó közfőnév, akkor egybe kell írunk a nemzetségnévvel pl. jegenyenyár, kecskefűz, madárberkenye, mocsártölgy.

— Ha a fajnév minőségjelző melléknév ugyan, de az illető növényfaj nem tartozik az utónévként szereplő nemzetséghez, akkor a minőségjelzőt egybeírjuk a nemzetségnévvel, ezzel is hangsúlyozzuk a rendszertani különállóságot, pl. sárgaakác, kékakác, lilaakác.

— A „vad” jelzős nemzetségnevet mindig egybeírjuk az utána következő főnévvel, pl. vadalma, vadvörte, vadgesztenye.

— Néhány melléknévi, vagy melléknévi igenévvel jelzett fajnév egybeírt formában honosodott meg a köznyelvben, ezeket úgy is kell írunk, pl. szomorúfűz.

— Ha a fajnév első tagja földrajzi név, akkor ezt kötőjellel kapcsoljuk a nemzetségnévhez, pl. Oregon-ciprus, Kaspi-fűz.

— Ha a fajnevet minőségjelző első taggal jelöljük, a nemzetségnévtől kötőjellel választjuk el, pl. vénic-szil.

— A természetett fajok fajon aluli rendszertani kategóriáit a fajnevekre vonatkozó szabályok szerint írjuk, pl. malonyai tuja, oszlopos tuja.

— Ha természetes vagy mesterséges hibrideket jelölünk, külön kell írunk a minőségjelzős elsőtagtól a nemzetségnevet, pl. szürke nyár.

— A fajtanevek írásmódja megegyezik a fajnevekre vonatkozóan mondotakkal, tehát pl. árbócakác, gömakác, vérbükk, vérmogyoró a helyes írásmód.

— Ha a fajnév nemzetségnév alakú, akkor egybeírjuk a második szótaggal.

(Referálta: Dr. Szodfridt István)